ویژگی نوری و فتوکاتالیستی نانوالیاف هسته-پوسته TiO2-SnO2 ساخته شده به روش الکتروریسی

نرگس حسین زاده شیخ امیرلو، حبیب حمیدی نژاد* و علی اکبر آشکاران

گروه فیزیک حالت جامد، دانشکده علوم پایه، دانشگاه مازندران، بابلسر، مازندران

چکیده: نانوالیاف هسته-پوسته متشکل از تیتانیمدی کسید و قلع دی اکسید به روش الکتروریسی، با هدف بالا بردن فعالیت فوتو کاتالیستی، ساخته شد و در ناحیه فرابنفش مورد بررسی قرار گرفت. ریخت شناسی و ریز ساختار نانوالیاف تولید شده با استفاده از تصویر برداری میکرو سکوپ الکترونی روبشی (SEM) و میکرو سکوپ الکترونی عبوری (TEM) و پراش پرتو ایکس (XRD) مورد بررسی قرار گرفتند. براساس تصاویر SEM بدست آمده، نمونه های ساخته شده دارای ساختار دو لایه هسته-پوسته SnO2 -SnO با قطرهایی در گستره ۲۰۰ – ۲۰ نانومتر هستند. آنالیزهای XRD نشان می دهند که نانو ساختارهای سنتز شده پس از عملیات حرارتی دارای ساختاری با فاز غالب بلوری است. افزون بر این، نتایج حاصل از طیف سنجی نوری فرابنفش –مرئی (UV-Vis) نشان می دهد که تغییرات قله های جذب رنگهای رودامین بی، متیلن آبی و متیل نارنجی مورد آزمایش، در حضور نانوالیاف هسته-پوسته SnO₂ به کار میکرو سختاری با فاز غالب بلوری است. افزون بر این، نتایج حاصل از طیف سنجی نوری فرابنفش –مرئی (UV-Vis) نشان می دهد که تغییرات قله های جذب رنگهای رودامین بی، متیلن آبی و متیل نارنجی مورد آزمایش، در حضور نانوالیاف هسته-پوسته SnO₂ به کار به کاهشی در خلی می در این می دور که بازیر در این برد منور بازوالیاف را بی می در بازی می در این می در توری فرابنوش مرئی (UV-Vis) بختان می دور که تغییرات قله های جذب رنگهای رودامین بی، متیلن آبی و متیل نارنجی مورد آزمایش، در حضور نانوالیاف هسته-پوسته SnO₂ حیای محسوسی کاهشی بوده که تاییدی بر اثر ویژگی فوتو کاتالیستی نانوالیاف تولید شده است.

واژ كان كليدى: نانوذرات، الكتروريسى، نانو الياف، ساختار هسته-پوسته، SnO₂- SnO₂، فعاليت فوتوكاتاليستى.

h.hamidinezhad@umz.ac.ir

۱ – مقدمه

با پیشرفت فناوری و افزایش وسایل حمل و نقل سوختی، هر روز با مواد سمی ناشی از اگزوز ماشینها، فرمالدهید، بنزن و سموم گوناگون دیگر در تماس هستیم. به همین دلیل، بسیاری از دانشمندان در زمینههای متفاوت، با هدف یافتن راهکارهایی برای تصفیه هوا و پالایش محیط زیست، پژوهشها و آزمایشها گستردهای انجام دادهاند. این نیاز بشر به پالایندهها، موادی به عنوان فوتوکاتالیست را مورد توجه بسیاری از دانشمندان و صنعت گران قرار داده است. از طرف دیگر، نانوفناوری قدرت تولید

مواد، ابزار و سامانههای جدید با توانایی کنترل در سطوح مولکولی و اتمی و استفاده از ویژگی فیزیکی و شیمیایی جدید ظاهر شده را دارد و میتواند مشکلات مواد در ابعاد بالاتر را مرتفع کند. در بین نانوذرات، اکسید تیتانیم (TiO2) بهدلیل نسبت سطح به حجم بسیار بالای آن، بهعنوان یکی از مواد پرکاربرد در فرایندهای فوتوکاتالیستی برای کنترل آلودگیهای زیست محیطی مورد الکتریکی، قیمت پایین، فعالیت فتوکاتالیستی بالا، ثبات شیمیایی، غیرسمی بودن، در دسترس بودن و عدم فرسایش و خوردگی در مقابل نور از تیتانیم دیاکسید بهعنوان فتوکاتالیست رایج استفاده میشود [۲]. تیتانیم دیاکسید که با نامهای تیتانیماکسید یا تیتانیا وم | سال ششم تاریخ دریافت : ۲۹۸/۰۳/۱۹

نیز شناخته می شود، جزو اکسیدهای فلزی است که به دلیل چینش متفاوت اتمها، دارای سه فاز بلوری آناتاز، روتایل و بروکیت است [۳]. تیتانیم دی اکسید یک فوتو کاتالیست عمومی برای از بین بردن آلایندههای آلی در آب و هوا است [۴]. از دلایل مهم انتخاب تیتانیماکسید بهعنوان هسته، پایداری و خنثی بودن شیمیایی، سمی نبودن، قیمت ارزان، زیست سازگاری و ویژگی نوری و فیزیکی مناسب است. زمانی که فتوکاتالیستهای TiO₂ در معرض نور فرابنفش (UV) با طول موج کمتر از ۴۰۰ نانومتر قرار می گیرند، الکترونهای موجود در لایه ظرفیت آنها، برانگیخته میشوند. حاصل این برانگیختگی پدید آمدن جفت الکترن-حفره است، به طوریکه گونههای اکسیژن فعال مانند هیدروژن پراکسی، آنیون سوپراکسید، و رادیکال هیدروکسیل توليد مىشود [۵]. اما يک نقص ذاتى و قابل توجه فوتوکاتالیست های TiO₂ باز ترکیب حاملهای بار تولید شده از طريق نور (جفت الكترون-حفره) است [8]. بنابراين، انجام عكس این فرایند برای افزایش فعالیت فوتو کاتالیستی TiO2 مهم است. اتصال TiO₂ با نیمرسانا دیگر می تواند یک راه حل مفید برای این مشکل فراهم سازد [۱۰–۷]. تلاشهای زیادی در جریان است تا با ایجاد سطوح جدید الکترونی، فعالیت فتو کاتالیستی TiO₂ را بهبود بخشد تا از ویژگی بازترکیبی این نانوذرات کاسته شود. بنابراین، برای افزایش فعالیت فوتوکاتالیستی TiO2 کاهش بازترکیب حاملهای بار تولید شده از نور، مهم است. با پوشش دادن فتو کاتالیست TiO2 با SnO2 نقص شبکه در TiO2 ایجاد می شود که در نتیجه به کاهش انرژی شکاف باند در این نانوذرات منجر می شود. به عبارت دیگر، در ساختار جدید ایجاد شده، SnO₂ یک سطح انرژی جدید در شکاف باند TiO₂ پدید می آورد که سبب کاهش ویژگی باز ترکیبی الکترون-حفره می شود. پس از تحریک با نور UV، اختلاف پتانسیل ایجاد شده بين فصل مشترك TiO₂ و SnO₂ باعث مى شود كه الكترون ها به سوی باند ظرفیت SnO₂ و حفرهها به سوی باند رسانش TiO₂ جریان یابند. در فعالیتهای فوتوکاتالیستی از نانوذرات یا نانوالیاف استفاده می شود زیرا کاهش مقیاس در حد نانو باعث افزایش فعالیت فتو کاتالیستی به دلیل افزایش مساحت سطح است [11]. هر چه سطح فعال (سطح در دسترس برای انجام آزمایش) به خصوص برای یک کاتالیست ناهمگن بیشتر باشد، جایگاههای

فعال واکنش پذیر افزایش یافته و بازده کاتالیست بالا می رود. با فراهم آوردن سطح بیش تر برای یک ساختار کاتالیستی، در مقدار مصرفی کاتالیست صرفه جویی شده و با افزایش واکنش دهندههای در گیر شونده در واکنش، سرعت واکنش نیز بیش تر می شود.

نانوالیاف هسته-پوسته دارای مزایایی هستند که در کاربرد آنها مؤثر است. در معرض قرار گرفتن حداکثری سطح هر دو جزء هسته و پوسته، بازترکیب جفت الکترون-حفره را در سامانه دوتایی به شدت کاهش می دهد، که در نتیجه کارایی کوانتومی را افزایش میدهد [۱۲]. افزون بر آن، مساحت سطح بالای این نوع نانوالياف باعث مىشود كه جذب سطحى واكنش دهندهها و فراوردههای متفاوت را در طول واکنش فتوکاتالیستی افزایش دهد [١٣]. همچنین، نانوالیاف هسته-یوسته ریختشناسی مناسب برای بازیابی و بازیافت دارند [۱۴]. بنابراین، حاصل نانوالیاف دوتایی ممکن است یک فتوکاتالیست جذاب در کاربرد محیط زیستی باشد. بررسیها نشان میدهد که نانوذرات هسته-پوسته دارای فعالیت فوتوکاتالیستی بالاتری برای تخریب رنگ متیلن آبی، متیل نارنجی و رودامین بی تحت پرتو فرابنفش نسبت به نانوذرات خالص TiO2 و قلع دى كسيد (SnO2) است. همچنين، کامپوزیت های اکسید فلزی مانند TiO2 و SnO2 مواد مناسبی برای ویژگی کاتالیستی هستند [۱۵].

برای تولید نانوالیاف به روش های تجاری، در حال حاضر دو روش الکتروریسی و چگالش از فاز بخار وجود دارد. الکتروریسی به عنوان یک فناوری ویژه بهبود یافته و یک روش کارآمد برای تهیه مواد با ساختار ناهمگون، پیشنهاد شد [۱۶ و ۱۷]. همچنین، الکتروریسی یک روش ساده و تطبیق پذیر برای تولید الیاف با قطرهای متفاوت از مواد متفاوت تحت تاثیر میدان الکترواستاتیک است [۱۸ و ۱۹]. کنترل بالای شکل الیاف و تنوع بالا، هم در مواد اولیه و هم در شکل نهایی از ویژگیهای روش الکتروریسی پایین از ویژگیهای اصلی نانوالیاف است. در تولید نانوالیاف به روش الکتروریسی، استفاده از نیروی الکتریسیته ساکن، کشش بالایی را به سیال (مذاب یا محلول) وارد کرده و پس از کشیده شدن، آن را به حالت تثبیت شده (خشک، بدون حلال و جامد)

ساخت. با تغییر شکل نازل، پارامترهای فرایندی و متغیرهای جمع کننده می توان الیافی با شکلهای متنوع تولید کرد. ساده ترین شکل از فرایند الکتروریسی شامل اعمال میدان الکتریکی به منظور کشیده شدن محلول به طور پیوسته از سوزن سرنگ به صفحه جمع کننده است [۲۰].

براساس مطالعات انجام شده، نانوالياف نيمرسانا اكسيد فلزى به علت نانوساختار یک بعدیشان و سطح ویژه بالایی که دارند دارای فعالیت فوتوکاتالیستی بالا و قابلیت بازیافت مناسب، هستند [۲۱ و ۲۲]. این موارد یژوهشگران را بر آن داشت تا نانوالیاف نيمرسانا با استفاده از روش الكتروريسي با افزايش فعاليت فوتوكاتاليستى، ساخته شود. اندازه گيرىھاى فوتوكاتاليستى نشان مىدهد كه نانوالياف هسته-يوسته TiO₂-SnO₂ نسبت به نانوالیاف خالص TiO2 و SnO2 در پرتو فرابنفش برای تخریب رنگ متیلن آبی (MB) دارای فعالیت فوتوکاتالیستی بهتری است. همچنین، آزمایشها جنبششناسی نشان میدهد که سرعت واكنش نانوالياف هسته- پوسته TiO2-SnO2 نسبت به نانوالياف خالص، بیشتر است به طوریکه این آزمایش ها نشان دهنده كاربرد صنعتى آن در حذف آلايندهها آلى از فاضلابها است [۲۳]. در این مقاله، ابتدا محلول های TiO₂ و SnO₂ با غلظت ها و چسبندگی مناسبی آماده شد. سپس، نانو الیاف هسته-پوسته TiO2-SnO2 به روش الكتروريسى ساخته شد. آنالیز پرتو ایکس از نانوالیاف مذکور در دو حالت خام و پخته انجام شد و طیف آنها مورد بررسی قرار گرفت. همچنین، تصویر برداری SEM و TEM برای بررسی ریخت شناسی و ساختاری نانوالیاف انجام گرفت. در نهایت فعالیت کاتالیستی این نانوالیاف بر سه آلاینده متیلن آبی، متیل نارنجی و رودامین بی تحت تابش یک لامپ UV بررسی شد.

۲- بخش تجربی

به منظور ساخت TiO₂، ابتدا ۱ گرم از ماده Tetrabutyltitanate را با ۳۵۵ از DMF و ۳۵۰ اتانول و ۱۵۰ از Glacialacetic و ۲/۸ گرم از PVP را مخلوط می کنیم و به مدت ۸ ساعت هم می زنیم تا محلول همگن TiO₂ را به عنوان مدت ۸ ماده اول به ما بدهد. همچنین، به منظور ساخت SnO₂. ابتدا ۴۵۰ از DMF را با ۲۵۲ اتانول به منظور تهیه یک محلول

همگن به مدت ۱۰ دقیقه حل میکنیم. سپس، ۲/۵ گرم از SnCl₂.2H₂O و ۲ گرم PVP را در محلول حل میکنیم. پس از مدت ۸ ساعت هم زدن این محلول، پیش ماده SnO بهدست میآید. این دو محلول به صورت جداگانه به دو سرنگ ۵۵۵ منتقل میگردد. در این آزمایش از یک سوزن دو لایه استفاده می شود که لازم است سر سرنگ حاوی TiO2 را به سوزن داخلی شود که لازم است سر سرنگ حاوی SnO را به قسمت بیرونی سوزن (هسته) و سرنگ حاوی SnO را به قسمت بیرونی سوزن پوسته) متصل کرده و در ادامه، فرایند الکتروریسی تحت پرامترهای کنترل شده انجام شود. سپس، با جمعآوری نانوالیاف پرامترهای کنترل شده انجام شود. سپس، با جمعآوری نانوالیاف و به مدت ۲ ساعت در دمای ۵۰۰ درجه سلسیوس قرار میگیرد. پس از اتمام این فرایند نانوالیاف الکتروریسی شده هسته– پوسته بهدست میآید.

به منظور انجام آزمایش فوتوکاتالیستی، یک میلی گرم از نانوالیاف هسته-پوسته TiO2-SnO2 را با ۱۰ میلیلیتر آب مقطر ترکیب کرده و آن را به ۵۰ میلیلیتر از محلول آلی متیلن آبی، متیل نارنجی و رودامین بی به صورت مجزا افزوده و تحت یک لامپ مهتابی UV، در محیط آزمایشگاه قرار گرفت [۲۴ و ۲۵]. پیش از شروع آزمایش فوتوکاتالیستی، محلول حاوی نانوالیاف هسته-پوسته SnO2-SnO2 را به منظور ایجاد تعادل بین جذب و واجذب پوسته 2SnO2-SnO2 را به منظور ایجاد تعادل بین جذب و واجذب مولکولهای رنگ و کاتالیست، به مدت ۳۰ دقیقه در تاریکی تحت مولکولهای رنگ و کاتالیست، به مدت ۳۰ دقیقه در تاریکی تحت معین تحت تابش قرار داده تا مقدار تجزیه ترکیبات آلی با زانوالیاف بررسی شود. مدت زمان معین برای تابش ۲۰۱ دقیقه است که در هر بازه زمانی ۳۰ دقیقهای مقدار ۲ میلی لیتر از است که در هر بازه زمانی ۳۰ دقیقهای مقدار ۲ میلی لیتر از دستگاه طیف نج نوری منتقل و از آن طیف جذب IV-گرفته شد.

Advance-D8 برای آنالیز XRD از یک دستگاه XRD بروکر XRD و در گستره زوایای $0.4 = 10^{\circ} + 0.4 = 0.4$ و در گستره زوایای $0.4 = 10^{\circ} + 0.4 = 0.4$ با دقت 0.4 + 0.4 = 0.4 و در گستره زوایای 0.4 = 0.4 = 0.4 و جریان 0.4 = 0.4 میلی آمپر در دو حالت برای نمونههای خام و پخته استفاده شد. برای بررسی در دو حالت برای نمونههای خام و پخته استفاده شد. برای برسی ریخت شناسی نانوالیاف هسته–پوسته دستگاه SEM مدل XMU مورد استفاده قرار گرفت. تصویربرداری TEM به وسیله

میکروسکوپ الکترونی مدل Philips ، EM208 با ولتاژ شتاب دهنده ۱۰۰ الی ۲۰۰ کیلوولت انجام گرفت. آنالیز طیف سنجی نوری فرابنفش–مرئی نانوالیاف به دست آمده در این پژوهش با بررسی طیف جذبی نمونه ها با دستگاه طیفسنجی /26UV Nisible در گستره ۲۰۰ تا ۱۰۰۰ نانومتر و بازه ۱ نانومتر انجام شد.

۳- نتایج و بحث

براساس تصویرهای SEM گرفته شده از نانوالیاف، این الیاف دارای سطوح بهنسبت هموار و در ساختاری پیوسته تشکیل شده اند. همانطور که در شکل ۱(الف) دیده می شود، نانوالیاف TiO2 خالص دارای قطری بین ۴۵ تا ۲۵ نانومتر است. تصویر SEM مربوط به نانوالیاف هسته–پوسته TiO2-SnO2 برای مقایسه با نانوالیاف TiO2 نیز در شکل ۱(ب) به نمایش گذاشته شده است.

با توجه به این تصاویر، تشکیل نانوالیاف هسته-پوسته با سطحی هموار، مشابه نمونه 2iOT، اما با قطری بیشتر رویت می شود. پراکندگی قطر نانوالیاف هسته-پوسته نیز بین ۷۰ تا ۱۲۰ نانومتر محاسبه شده است، که در آن نانوالیاف با قطر متوسط حدود ۱۱۵ نانومتر دارای فراوانی بیشتری است. با توجه به نتایج به دست آمده از بررسی تصاویر SEM مربوط به نانوالیاف 2iO و آمده از بررسی تصاویر SEM مربوط به نانوالیاف 2iO و یکنواخت و سطح هموار هستند و تنها تفاوت قابل ذکری که بین دو نمونه وجود دارد، قطر بیشتر نمونه 2iO نسبت نمونه هسته-پوسته 2iO2-SnO است.

برای فراهم آوردن اطلاعاتی دقیق تر از چگونگی تشکیل این نانوساختارهای هسته-پوسته، از تصویر TEM استفاده شد. با توجه به تصویر TEM بدست آمده از نمونهها (شکل ۲)، وجود ساختار هسته-پوسته بهطور کامل مشخص است. بنابراین، می توان گفت، وجود دو لایه هسته و پوسته که در تصویر SEM به طور دقیق قابل مشاهده نبود، در تصویر TEM مشهود است.

 TiO_2 -SnO_2 (ب TiO_2 از نانوالیاف الف TiO_2 از تانوالیاف الف SEM ب) شکل ۱۰ تصویر

شكل ۲: تصوير TEM از نانوالياف TiO₂-SnO₂

با بهره گیری از آنالیز XRD به مطالعه ساختار بلوری نمونه های بدست آمده در دو حالت پیش از عملیات حرارتی و پس از حرارت دادن، $^{\circ}$ ۵۰۰ به مدت دو ساعت، پرداختیم. شکل ۳ نتایج حاصل از الگوی پراش پرتو ایکس مربوط به نمونههای پخته نشده (خام) نمونهها را نشان میدهد. همان طوریکه در این تصاویر دیده می شود، نمونههای پخته نشده $^{\circ}SnO_2$ ، $^{\circ}SiO_2$ تصاویر دیده می شود، نمونههای پخته نشده $^{\circ}SnO_2$ ، $^{\circ}SiO_2$ شدن به طور کامل انجام نشد.

شكل ٣: تصوير XRD به دست آمده از نانوالياف خام SnO2، TiO2 ، SnO2 ، ت

براساس نتایج حاصل از الگوی پراش پرتو ایکس، که در شکل ۳ به نمایش درآمده است، نمونههای پخته شده SnO₂، SnO₂ و TiO₂-SnO₂ از بلورینگی و شدت قله های بالایی برخوردارند. همانطور که از آنالیز XRD مشاهده می شود، افزودن پوسته قلع اکسید به ساختار تیتانیم اکسید، سبب تغییر در فاز بلوری در هر دو نمونه خالص شده است.

برای بررسی اثر فوتوکاتالیستی نانوالیاف $2-SnO_2-SnO_2$ ، از رنگ های رودامین بی، متیلن آبی و متیل نارنجی استفاده شد، بطوریکه این نمونه ها تحت تابش نور UV مورد بررسی قرار گرفتند. همچنین برای مقایسه بیشتر، این آزمایش ها بدون وجود نانوالیاف هسته–پوسته $2NO_2-SnO_2$ نیز انجام شد. با توجه به نمودارهای بدست آمده در شکل های ۲–۵ (الف)، مشاهده می شود که هیچگونه تغیرات قابل ذکری در قله جذب رنگ بدون حضور نانو الیاف در معرض نور UV، مشاهده نمی گردد، در حالی که با افزودن نانو الیاف $2NO_2-SnO_2$ ، قله جذب رنگ مقدار کمی

تغییر می کند. همانطوری که در نمودارهای شکل های ۷–۵ (ب) دیده می شود، تغییرات قلههای جذب رنگهای مورد آزمایش، در حضور نانوالیاف هسته-پوسته TiO₂-SnO₂ بطور خیلی محسوسی کاهشی بوده که تاییدی بر اثر ویژگی فوتوکاتالیستی نانو الیاف هسته-پوسته است که منجر به کاهش در غلظت رنگ به کار رفته است.

شكل ۴: تصوير XRD به دست آمده از نانوالياف پخته شده SnO2، SnO2، -TiO2، SnO2

SnO₂

شکل ۲: تغییرات بیشینه جذب رنگ متیل نارنجی در الف) عدم حضور نانوالیاف ب) TiO2- SnO2 حضور نانوالیاف هسته-پوسته

از نمودار شکل های ۷–۵ می:توان نتیجه گرفت که نانوالیاف هسته-پوسته TiO₂-SnO₂ ماده مناسبی برای تجزیه رنگ:های رودامینبی، متیلن آبی و متیلن نارنجی است. همچنین، بر ساس این نمودار ها بیشینه جذب آلاینده های رودامین بی، متیلن آبی و متیلن نارنجی به ترتیب در ۵۹۰، ۶۶۴ و ۶۶۴ نانومتر است که با افزایش زمان تابش نور فرابنفش بیشینه جذب آنها کاهش مییابد.

در ادامه، بررسی ویژگی فوتوکاتالیستی، برای نمایش کل نتایج به دست آمده از تاثیر افزودن نانوالیاف هسته-پوسته SnO2-SnO2 بر مقدار فعالیت فوتوکاتالیستی در ناحیه نور فرابنفش به شکلی متفاوت، نمودار تغییرات غلظت را رسم میکنیم. در این نمودارها که در شکل ۸ به نمایش درآمده است، C غلظت اولیه محلول و ک غلظت محلول در زمان t است. همچنین، فرمول ۱ درصد جذب نانوالیاف را نشان میدهد.

$$\eta = ((C_0 - C)/C_0)^* \cdot \cdot \cdot ()$$

شكل ۵: تغييرات بيشينه جذب رنگ رودامين بي در الف) عدم حضور نانو الياف ب)

حضور نانوالياف هسته-پوسته SnO2 - SnO2

شکل۶: تغییرات بیشینه جذب رنگ متیلن آبی در الف) عدم حضور نانوالیاف ب) حضور نانوالیاف هسته-پوسته SnO2- SnO2

نەرقىلسر

شکل ۸: نمودار تغییرات غلظت رنگ های رودامین بی، متیلن آبی و متیل نارنجی TiO2-SnO2 توسط نانوالیاف هسته-پوسته

همچنین، به منظور مقایسه اطلاعات بدست آمده از عملکرد فوتوکاتالیستی نانوالیاف $2 - \sin O_2$ - ساخته شده، در شکل ۹، نمودارهای لگاریتمی شدت قله جذب رنگ در طی مدت تابش به مقدار اولیه آن در غیاب تابش برحسب مدت زمان قرارگیری در از شیب نمودار لگاریتمی نسبت غلظتها برحسب زمان تابش، سرعت انجام واکنش تجزیه رنگ اندازهگیری شده است. بر این اساس سرعت واکنش تجزیه برای رنگهای متیلنآبی، متیلن نارنجی و رودامین بی به ترتیب $3 - 1 \times 20$, $3 - 10 \times 20$ و

شکل ۹: نمودار آهنگ تجزیه فوتوکاتالیستی رنگ های رودامین بی، متیلن آبی و متیل نارنجی توسط نانوالیاف هسته-پوسته TiO2-SnO2

شکل ۱۰، تجزیه فوتوکاتالیستی سه نوع رنگ مذکور با یکدیگر مقایسه شده که نشان میدهد نانوالیاف هسته-پوسته TiO₂- SnO₂ بر هر کدام از رنگها چقدر تاثیر گذار است.

پوسته TiO₂- SnO₂

این نمودارها بیانگر این است که درصد تجزیه متیل<u>ن آبی</u>، متیلن نارنجی و رودامین:بی به ترتیب ۵۹/۵، ۶۰/۰ و ۵۴/۳ است.

۴. نتیجهگیری

هدف از این پژوهش، ساخت و مشخصهیابی نانوالیاف هسته-پوسته TiO₂-SnO₂ به روش الکتروریسی به منظور بررسی ویژگی فوتوکاتالیستی بوده است. آنالیز XRD نشان میدهد که نانوالیاف تولید شده پیش از عملیات حرارتی دارای ساختاری بیشکل هستند و پس از پخته شدن دارای ساختاری ساختاری می شوند. با بهرهگیری از آنالیز XRD از طریق شناسایی فاز بلوری ساختارهای تشکیل شده در طیف پراش نمونه پخته شده مشاهده شد که افزودن پوسته قلع اکسید به ساختار تیتانیم اکسید ، سبب تغییر در فاز بلوری هر دو نمونه 20T و SnO شده است.

پس از تایید تشکیل نانوالیاف ساخته شده با قطرهایی در گستره مناسب که بوسیله تصویربرداری SEM تایید شد، چگونگی تشکیل نانوالیاف به صورت ساختار هسته-پوسته TiO2-SnO2 با آنالیز TEM تایید شد، به طوریکه این تصویربرداری نشان داد که نانوالیاف مورد نظر دارای ساختار هسته-پوسته هستند. فعالیت کا تالیستی این نانوالیاف بر سه آلاینده رودامین بی، متیلن آبی و متیل نارنجی تحت تابش یک لامپ UV انجام گرفت. براساس نتایج بدست آمده از نمودارهای فرابنفش-مرئی، بیشینه جذب آلاینده های رودامین بی، متیلن آبی و متیلن نارنجی به ترتیب در improve the maintenance factor of lighting system," Eng. Soc., 27, 42-49, 1998.

[7] B. Levy, W. Liu, S. E. Gilbert, "Directed Photocurrents in Nanostructured TiO₂/SnO₂ Heterojunction Diodes," J. Phys. Chem. B, 101, 1810-1816, 1997.

[8] T. R. N. Kutty, M. Avudaithai, "Photocatalytic activity of tin-substituted TiO2 in visible light," Chem. Phys. Lett., 163, 93-97, 1989.

[9] N. Serpone, P. Maruthamuthu, P. Pichat, J. Photochem. Photobiol. A, "Exploiting the interparticle electron transfer process in the photocatalysed oxidation of phenol, 2-chlorophenol and pentachlorophenol: chemical evidence for electron and hole transfer between coupled semiconductors," 85, 247-255, 1995.

[10] Z. Liu, X. Quan, H. Fu, X. Li, K. Yang, Appl. Catal. B, "Effect of embedded-silica on microstructure and photocatalytic activity of titania prepared by ultrasound-assisted hydrolysis," 52, 33-40, 2004.

[11] E. Pakdel, W. A. Daoud, X. Wang, "Assimilating the photo-induced functions of TiO₂based compounds in textiles: emphasis on the solgel process," Textile Research Journal, 85(13), 1404-1428, 2015.

[12] M.R. Hoffmann, S.T. Martin, W. Choi, D.W.Bahnemann, Chem. Rev. 1995, 95, 69.

[13] J.T. McCann, M. Marquez, Y. Xia, J. Am. Chem. Soc. 2006, 128, 1436.

[14] S. Zhan, D. Chen, X. Jiao, C. Tao, J. Phys. Chem. B 2006, 110,11199.

[15] K. Zakrzewska and M. Radecka, "TiO₂–SnO₂ system for gas sensing—Photodegradation

فرابنفش، بیشینه جذب آنها کاهش یافت. در نهایت، نمودار تجزیه سه رنگ ذکر شده نشان می دهد که درصد تجزیه متیلن آبی، متیلن نارنجی و رودامین بی به ترتیب ۵۹/۵، ۶۰/۰ و ۵۴/۳ است که تایید می کند نانو الیاف هسته-پوسته TiO₂-SnO₂ ماده مناسبی برای تجزیه رنگهای رودامین بی، متیلن آبی و متیلن نارنجی است.

نانومقىاس

مراجع

[1] C. Yang, H. Fan, Y. Xi, J. Chen, Z. Li, "Effects of depositing temperatures on structure and optical properties of TiO_2 film deposited by ion beam assisted electron beam evaporation," Appl. Surf. Sci., 254, 2685–9, 2008.

[2] M. Mirjalili & L. Karimi, "Photocatalytic degradation of synthesized colorant stains on cotton fabric coated with nano TiO_2 ," Journal of Fiber Bioengineering and Informatics, 3(4), 208-215, 2011.

[3] A. P. S. Sawhney, B. Condon, K. V. Singh, S.S. Pang, G. Li, D. Hui, "Modern applications of nanotechnology in textiles," Textile Research Journal, 78(8), 731-739, 2008.

[4] E. Kudlek, D. S. Vestri, S. Waclawek, V. V. T. padil, M. Stuchlik, L. Volesky, P. Kejzlar, M. Cernik, "TiO₂ immobilised on biopolymer nanofibers for the removal of bisphenol a and diclofenac from water," 24(3), 417-429, 2017.

[5] A.R. Rahmani, M.R Samarghandi, M.T Samadi, F. Nazemi, "Photocatalytic disinfection of coliform bacteria using UV/TiO2," J. Res. Health. Sci. 9, 1-6, 2009.

[6] H. Honda, A. Ishizaki, R. Soma, K. Hashimoto,A. Fujishima, J. Illum, "Application of photocatalytic reaction caused by TiO2 film to

[24] A. A. Ashkarran, H. Hamidinezhad, H. Haddadi, M. Mahmoudi, "Double-doped TiO_2 nanoparticles as an efficient visible-light-active photocatalyst and antibacterial agent under solar simulated light" Applied Surface Science 301, 338-345.

[25] A. A. Ashkarran, M. Fakhari, H. Hamidinezhad, H. Haddadi, M. R. Nourani, "TiO₂ nanoparticles immobilized on carbon nanotubes for enhanced visible-light photo-induced activity" Journal of Materials Research and Technology 4 (2), 126-132.

of organic contaminants," Thin Solid Films, 515, 8332-8338, 2007.

[16] X. Zhang, V. Thavasi, S. G. Mhaisalkar, S. Ramakrishn, "Novel hollow mesoporous 1D TiO_2 nanofibers as photovoltaic and photocatalytic materials" Nanoscale, 4, 1707–16, 2012.

[17] M. Gulfam, M. L. Jong, K. Ji-eun, W. L. Dong, E. Lee, G. C. Bong, "Highly porous coreshell polymeric fiber network," Langmuir, 27, 10993–9, 2011.

[18] D. Norris, M. M. Shaker, F. Ko, A. G. MacDiarmid, "Electrostatic fabrication of ultrafine conducting: polyaniline/polyethylene oxide blends," Synth. Met., 114, 109-114, 2000.

[19] M. Bognitzki, W. Czado, T. Frese, A. Schaper, M. Hellwig, M. Steinhart, A. Greiner, J. H. Wendroff, "Nanostructured fibers via electrospinning.," Adv. Mater. 13, 70-72, 2001.

[20] Y. P. Neo, S. Ray, A. J. Easteal, M. G. Nikolaidis, S. Y. Quek, "Influence of solution and processing parameters towards the fabrication of electrospun zein fibers with submicron diameter," 109, 645-651, 2012.

[21] C. Wang, C. Shao, L. Wang, L. Zhang, X. Li,Y. Liu, J. Colloid Interface Sci. 2009, 333, 242.

[22] C. Wang, C. Shao, Y. Liu, L. Zhang, Scr. Mater. 2008, 59, 332.

[23] A. Farhadi, M. R. Mohammadi, M. Ghorbani, "On the assessment of photocatalytic activity and charge carrier mechanism of TiO₂@ SnO₂ coreshell nanoparticles for water decontamination" Journal of Photochemistry and Photobiology A: Chemistry, 338, 171-177, 2017.

Fabrication and investigation of TiO₂-SnO₂ core-shell nanofibers by electrospinning method and determination of its photocatalyst efficiency

N. Hosseinzadeh Sheikh Amirlou, H. Hamidinezhad*, A. Ashkarran

Department of Physics, Faculty of Basic Science, University of Mazandaran, Babolsar

Abstract: The core-shell nanofibers consist of titanium dioxide and tin dioxide were fabricated by electrospinning method in order to enhance photocatalytic activity under ultraviolet (UV) irradiation. The morphology and microstructure of the produced nanofibers were investigated using scanning electron microscopy (SEM), transition electron microscopy (TEM) and X-ray diffraction (XRD). According to SEM images, the fabricated samples have core-shell TiO₂-SnO₂ structures with diameters ranging from 120 to 70 nm. The XRD analyzes show that synthesized nanostructures have a crystalline dominant phase after thermal treatment. Furthermore, the results of ultraviolet-visible (UV-Vis) spectroscopy show that the changes in absorption peaks of Rhodamine b, Methylene blue and Methyl orange have been considerably reduced in presence of core-shell nanofibers TiO₂-SnO₂. These results confirm that the photocatalytic properties of nanofibers eventually led to a reduction in concentration of the model dye.

Keywords: Nanoparticles, electrospinning, nanofibers, core-shell structures, TiO₂-SnO₂, photocatalyst activity.